

наниятар които вече бил направил. / А младия лейп Митко, от процеса на младежите от кв. "Хаджи Димитър" направо заявява: "Ако не беше Вапцаров да ми даде кураж, да ми внуши, че ще трябва въпреки тежките инквизиции да не издам с нито една дума другарите си, сигурно щях да бъда предател".^{2/}

Идеализът и упоритостта, с които Вапцаров защитава своите идеи в полицията, обръщат внимание на началника на политическия отдел Гешев, които започва да упражнява систематически морален тормоз върху него. На николко пъти той го вика при себе си на "разговор по политически въпроси". Четият му германски комюникета, в който се говорело за грандиозните военни успехи на германците на Изток, съобщавало се за завземането на Ростов на Дон и за предстоящето завземане на Кавказ. На всичко това Вапцаров отговарял спокойно: "Съветската артилерия е най-силната и най-многочислената в света и въпреки временните успехи на германците, Червената армия е непобедима и тя ще победи". ^{3/} Тази увереност на Вапцаров вбесявали фашисткия глагорез и той решил окончателно да силами и сломи върата на Вапцаров. При друг "разговор" той му показал сваляните от бой и окървавени лещаци на пода Антон Иванов и Цвятко Радойнов, като му заяви, че както те тук в България разгромяват комунистическото движение, така на Източния Фронт, германците унищожават болярите, поради което е безсмислено повече да се вярва в победата на Червената армия. И на това предизвикателство Вапцаров отворил, че въпреки всичко победата ще бъде на Червената армия.^{4/}

Последните дни от живота си Вапцаров прекарал в Софийския централен затвор, между стари приятели и познати, ме жду другарите си от миниоподривния център. С тях заедно той очакваше процеса и присъдата. Наблюскани бяха по седем души в килия, имена назначена за един. Вапцаров е щаслид да изживее последните си дни между приятелите си: Дончо / Антон Попов / с когото го свързваше истинска братска дружба, неустрашимия металник Роман / Атанас Романов /,

След